

הלכות הדרף היומי

מסכת כתובות

תוכן

- א. שחובשין אותו ואי מית קטלינן ליה ואי לא מית שבתו יתן ורפא ירפא 1.....
- ב. משום דקם ליה בדרבה מיניה 1.....

דף לג:

א. שחובשין אותו ואי מית קטלינן ליה ואי לא מית שבתו יתן ורפא ירפא

המכה¹ את חברו באבן או באגרופ וכיוצא בזה, אומדין אותו אם אמדוהו הרופאים לחיים משלם את המוטל על החובל בחבירו, ונפטר. ואפילו חלה המוכה והכבידה חליו ומת ה"ז פטור שאין אחר האומדנא כלום.

ואם אמדוהו למיתה אוסרין את המכה בבית הסהר מיד, וממתינים לזה, אם מת בזמן שיש סנהדרין יהרג המכה, ובזמן הזה הרי הוא נשאר במאסרו², ואם הקל ונתרפא רפואה שלמה והלך בשוק על רגליו כשאר הבריאים משלם כחובל בחבירו ונפטר.

ואם אמדוהו למיתה והקל ממה שהיה ולאחר מכאן הכבידה עליו מחלתו ומת ה"ז נהרג, ובימינו נשאר במאסר, ואין אומדין אותו אומד שני כשהקל שרגלים לדבר שלא הוקלה באמת המחלה שהרי לאחר מכאן הוכבדה.

ב. משום דקם ליה בדרבה מיניה

כבר התבאר שאין אדם לוקה ומשלם וכן אין אדם מת ומשלם ויש יתרון למיתה ממלקות, שבמלקות אם לא התרו בו חייב בתשלומין, ובהיוב מיתה אף על פי שלא התרו בו ואפילו היה שוגג פטור מתשלומין. לפיכך גם בזמה"ז אם עבר עבירה שיש בה חיוב מיתה פטור מתשלומין ואפילו לצאת

¹ ערוך השולחן חושן משפט סימן תכה סעיף לא על פי הרמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק ד הלכה ג
² כן מוכח מהרמב"ם שם ה"ז ובכס"מ שם ועיין במחנה יהודה שם, ובאור שמח הלכות סנהדרין פרק יד הלכה ג

הלכות הדרף היומי

מסכת כתובות

ידי שמים אינו חייב בקנס. ויש חולקין בזה וגם אם תפס לא מפקינן מיניה ובמזון שאינו קנס לכ"ע חייב בבא לצאת ידי שמים.

חיוב כרת ומיתה בידי שמים אינו פוטר מתשלומין דרק מיתה ב"ד פוטרת אמנם כרת פוטר במלקות מפני שעל כל חיוב כרת יש מלקות וכן חיוב מיתה בידי שמים.

ולפיכך גנב³ ושחט בשבת או או ששחט לאלילים פטור אפילו לא התרו בו, שהרי חייב מיתה. ואפילו היתה גנובה אצלו קודם השבת שעל הקרן נתחייב כבר ועתה לא נתוסף רק הקנס של ד' וה' אפ"ה פוטר המיתה את הקנס שאין חילוק בפטור תשלומין הבא עם חיוב מיתה בין מזון לקנס

ואם גם חיוב הקרן בא בשבת, כגון שהיתה שאולה אצלו וטבחה בשבת לשם גנבה, פטור שהרי חייב מיתה⁴.

ואם גנב ומכר בשבת, או מכר לעכו"ם חייב, אף על פי שעשה איסור שבת כיון שאין בזה חיוב מיתה, ואם נעשית המכירה באיסור סקילה כגון שזרקה המוכר מרה"ר לחצר הלוקח וא"ל ללוקח לא תקנה לך הגנבה עד שתנוח בחצירך פטו, שבאין כאחד אבל כשלא א"ל כן אינן באין כאחד דהקנן הוא כשבא באויר החצר וחיוב שבת הוא כשתנוח, וכ"ז בשבת אבל ביוה"כ אפילו בזמן הבית אם לא התרו בו חייב אפילו בטביחה שהוא איסור כרת ואינו פטור אלא בהתרו בו משום חיוב מלקות.

עשה שליח לשחוט בשבת י"א⁵ שחייב בד' וה' שהרי הגנב אינו חייב מיתה וי"א⁶ שפטור מטעם שחיטה שאינה ראויה ויש מי שאומר⁷ שכשעוה לו בפירוש לשחוט בשבת פטור אף על גב שבטביחה ומכירה יש שליח לדבר עבירה מ"מ צריך שלא יתערב בזה איסור אחר ואם נתערב בזה איסור אחר אין שליח לדבר עבירה.

³ ערוך השולחן חושן משפט סימן שנא סעיף ד - ו

⁴ סמ"ע שם א

⁵ דעת הרמב"ם

⁶ דעת הרא"ש

⁷ מל"מ